

„EDINOST“
Izaja po trikrat na teden v šestih iz-
danjih ob torekah, četrtekah
in sobotah. Zjutranje izdanje iz-
haja ob 6. uri zjutraj, večerno pa ob 7.
uri večer. — Obojno izdanje stane:
za en mesec . . . 1.—, izven Avstrije f. 1.50
za tri mesece . . . 3.— „ „ „ 4.50
za pol leta . . . 6.— „ „ „ 9.—
za vsa leta . . . 12.— „ „ „ 18.—
Naročnik je plačevati naprej na naročbo
brez priložne naročnice se uprava ne
ozira.
Posamične številke se dobivajo v pro-
dajalnicah tobaka v Trstu po 3 nč,
izven Trsta po 4 nč.

EDINOST

Oglaš se račun po tarifi v penzu; za
naslove s debelimi črkami se plačuje
prestop, kolikor obsega naslov v vsi
Peelana, osmrtnice in javno zalogo, za
maši oglaš itd. se računajo po pogodbi.

Vsi dopisi naj se pošiljajo v redakcijo
ulica Casserna št. 13. Vsake pismo mora
biti frankovano, ker nefrankovane se
sprejemajo. Rokopisi se ne vračajo.

Naročnino, reklamacije in oglaš spre-
jema upravnništvo ulica Melana pivo-
sole št. 3, II. nadst. Naročnina in oglaš
je plačevati ledo Trst. Odprište reklama-
cije se prosto pošiljajo.

Glasilo slovenskega političnega društva za Primorsko.

V edinosti je moč.

Častitim našim gg. naročnikom!

Vsem onim gg. naročnikom, kateri ne
poravnajo zastano naročnino do 1. decem-
bra t. l., ustavimo list brezpogojno.

Uprava „Edinosti“.

Vabilo na javni shod,

ki ga priredi politično društvo „Edinost“ pri-
hodnjo nedeljo dne 28. t. m. ob 4. pop.

v Bazovici

v gostilni „pri lipi“ g. Josipa Urbančiča.
z nastopnim dnevnim redom:

1. Pozdrav predsednika;
2. Poročilo deželnega poslanca Vekoslava
Goriupa.
3. Eventualni predlogi.

Politično nihalo.

Vsakdo, ki je že videl kedaj uro na steni,
ve, kaj je nihalo; ako bi se pa nahajal slučajno
mej našimi čitatelji kedo, ki ne ve, kaj je nihalo,
mu hočemo raztolmatiti to sledečimi besedami:
nihalo je oni del ure, kateremu pravijo nekateri
„nepokoj“, zato, ker ni nikoli pri miru, razun, ako
bi oslabela ona gonilna moč, katera ga goni od
jedne strani na drugo in nazaj.

Po činu premikanja se dá pa z nihalom pri-
merjati tudi značaj človeka, kateri nima stalnega
prepričanja, stalne volje v svojem nastopanju v
življenju, ki ni to, ni ono, in na čegar odločbe se
ni mogoče zanašati v nobenem obziru. Taki ljudje
so sploh jako nevarni, ker njihova nestalnost,
njihovo nervozno beganje od jednega ukrepa do
druzega je bilo že mnogokrat pogibeljno za one,
ki so jim verjeli, ali ki so zaupali njihovim do-
ločbam. To so oni ljudje, katerim pravimo po do-
mače — „tičmišarji“.

Taki „tičmišarji“, bi rekli, so tudi naši pe-
slanci italijanski v državnem zboru dunajskem. Oni
so tisto politično nihalo, ki bega od jedne poli-
tične stranke do druge, od jednega ukrepa do

druzega. Da bi se takim ljudem sploh moglo za-
upati, o tem ni govora, vendar je skero zabavno,
opazovati njihovo vedenje v zbornici: kar trpi jih
ne dvakrat na jednem kraju. Tam gori so letes
pravi tujci med tujimi naši italijanski prijatelji, ki
se počutijo tako dobro tu doli v Primorju, mej
Slovani, kakor berač p i gorki peči. Ne verujemo,
da se čuti slovenski okoličanski odbornik tako
tujega v tržaški mestni zbornici, kakor se čutijo
tuje ti ljubeznjivi italijanski patrijotje v zbornici
na Dunaju.

Te se je zopet pokazalo v delegacijah. Ker
je namreč delegat manjšine, dr. Gross, razdelil
mej svoje nemške tovariše vseh šest mandatov,
katere je večina odstopila manjšini, a je popolno
prezrl Italijane, so se ti poslednji silno razsrdili
in se pritožili na večino. Le-ta je pripoznala Ita-
lijanom pravico jednega mandata in, ker ob ob-
stoječih okoliščinah nikakor ni bilo mogoče, da se
izprazni jedno mesto v proračunskem odseku, se
je sklenilo prepustiti Italijanom jedno izprazneno
mesto v peticijskem odseku, od katerega je prosto-
voljno odstopil delegat Jedrzejowicz. To je Itali-
jane pot lazilo v toliko, da so jeli prijaznejše gle-
dati na ono stran, kjer se nahaja večina. Seveda
zadovoljni nikakor niso, ker so si morali takorekoč
prijazni eden sedež v delegaciji, kateri pripada,
kakor naglašajo v svoji pritožbi do večine, jednemu
delegatu iz Trsta že po tradiciji zadnjih let.

Ta neprijetni intermezzo je zopet poučil Ita-
lijane, kako se čuti oni, na katerem leži teža pre-
vladja in bi morali sklepati že iz tega, kako
„prijetno“ je živeti slabejim ondi, kjer prevladujejo
oni. Dunajske lekcije bi morale dovesti do izpo-
znanja to gospodo, da ni storiti svojemu bližnjemu,
česar si sami ne želimo. Seveda tu doli v Trstu
so stvari drugačne; tukaj vendar-le trobijo v jeden
rog z nemškimi velikaši, ker jih na nje veže vse
kaj družega, nego narodna solidarnost.

Kako pa bi bilo, da večina ni naredila pro-
stora jednemu tržaškemu delegatu? Tedaj bi bili
Italijani lepo na cesti in bi lahko razmišljali o
raznih dogodkih na Primorskem, ko so oni siloma
metali na cesto slovenske poslance. A večina pozna
čut dostojnosti, dočim ga manjšina ni hotela po-

znati, dasi so Italijani vedno nasprotevali isti ve-
čini in služili isti manjšini. Da-li pa vse to dovede
Italijane na tir razumne politike, ali bodo še na-
dalje igrali „politično nihalo“ — vse to ostane
skrito za sedaj v megli dvoma. Italijani pozabijo naj-
brže kmalu, kar se jim je pripetilo. Nadaljevali
bodo brzkone svojo nemožko taktiko političnega
nihala: stiskali bodo roke na levi in delali bodo
sladke obraze na desno stran. Ako pa menijo, da
s tem za vse večne čase zagotove obstanek seda-
njemu zistemu na Primorskem, ako menijo, da va-
rajo tudi razumne ljudi se svojim nihanjem od
desne do leve, potem se varajo zelo. Sedanje dispo-
zicije na Dunaju, toli ugodne Italijanom na Pri-
morskem in toli neugodne nam Slovanom, nimalo
niso plod dela in dvoumne taktike sedanjih itali-
janskih zastopnikov goriško-tržaško istrskih, ampak
te dispozicije so deloma žalostna ostalina zgrešenih
politiških tradicij, ki kakor kričeča nezmisljenost
štrle iz prejšnjih časov v današnje dni — deloma
pa so plod prizadevanja posamičnih velmežnih oseb,
katerih naklonjenosti do Italijanov pa nimalo ni
ustvarilo političsko nihanje teh poslednjih od desne
do leve, ampak so določilni tu vse drugi oziri.

Ali po naših računih mora priti enkrat zaton
tudi starim nesrečnim tradicijam; in o osebah, tudi
o najimenitnejih smo že večkrat čuli govoriti, da
prihajajo in — odhajajo!! So sili pa Italijani
kedaj stavili vprašanje: kaj potem? Kako bode
potem, ko se porušijo stare tradicije, ker je pro-
drlo spoznanje, da so iste krivične in torej skrajno
pogubne za skupnost? Kaj potem, ko ne bode
več dobrih stricov? Ali menijo Italijani, da bodo
potem še izhajali se svojo ulogo političnega
nihala?

Pa še na nekaj družega bi morali pomisliti
gospoda italijanski poslanci. Sedaj jim je lahko,
ko morejo s tem, kar jim prinašati naklonjenost in
slepa sreča, prikrivati pred volilci smešnost uloge,
ki jo igrajo. Rod volilcev je čuden rod in tako-
zvano javno menenje je velečudno bitje: zadovoljno
je le dotlej, dokler vidi vspehov. Drugace bode sodilo,
ko jim ne bodo prihajali vspehi kar tako sami ob sebi,
ampak si jih bodo morali pridobivati trudom; ako
pa izostajajo vsi vspehi in je nastopila suha doba

To vam je bilo veselje! Vendar so jedenkrat
ozdravile!

„Dolgo časa smo čakali“, je začel Trobec.
Kako pa napravimo to? Aha, že vem! Počakata
me okolo polu pete na razpotju pri križu in po-
tem jo odjadramo proti Krvišču. Tam stopimo za
grmovje za tolike časa, da pridejo vse tri. Pustimo
jih, da nekoliko pokramljajo, potem planemo na-
gloma k njim...

„Jaz pa jim prečitam pesmico, katero sem
jim zložil v proslavo, da so ozdravile!“

„Dobro, dobro, Solznik“, in žarečih lic so
zapustili čitalnico.

Malo planjavico, od vseh stranij obkoljeno z
nizkim grmičevjem in starodavnim hrastovjem ravno
nad Radnikovo hišo, imenujejo Borovci Krvišča.
Imenovali so ta prostor tako borovski pradedje,
ker so menda ravno tu nekda nabili Turke tako,
da je v curkih tekla kri v rečico pri gračini
Truski. No, od tega dandanes ni druge sledi,
nego ime, katero pa nikakor ni strašilo Truskega
gospoda in Radnikovih gospic, da ne bi prirejali
svojih sestankov tu.

(Zvršetek pride.)

PODLISTEK

Borovške gracije.

(Lovro Slavec.)

Bogdan pa je tudi znal tako urediti stvar, da
so njegovi sestanki s katerokoli izmed njih ostali
tajni drugima dvema. Hotel je zadnji teden, ko-
likor časa še ostane tu, pošteno zabavati se z
Radnikovimi gospicami, potem pa je popihati na
svoje mesto. Gospice pa so tudi imele vedno kak
izgovor za sestanek z doktorjem Bogdanom.

O takih razmerah seveda se bili pa čisto
poparjeni borovski kavalirji. Sami niso vedeli, kaj
bi počeli. Gospice se niso več zabavale žnjimi ka-
hor prejšnje dni; ako so prišli k njim, so vedno
molčale; imele so vedno vzroke zato. Anko je
bolel zobček. Ido glavica, Minko pa želodec tako,
da je bila nekaj dni sem Radnikova hiša vedno
polna boleznij. Trobec je tolažil, Kožinec nosil
zdravila, Solznik pa je javkal krog njih, da sam
ni vedel, kje se ga glava drži — toda zaman!
Ko se videli, da ne pomaga nič vse njih prizade-
vanje, opuščali so svoje obiske s krvavečim srcem.
Trobec se je začel učiti Lassala, Kožinec je nabi-

jal otroke čedalje pogosteje, Solznik je zlagal o-
bupa polne pesmi ter klical v pomoč blede luno.
Radnikove pa so se jim smejale na tihem. Toda
dolgo ni trajal njih smeh. Minole so pri Radni-
kovih boleznih, nehale gorje zaljubljene borovške
trejice, nehale ljubkovanje gospic z doktorjem
Bogdanom. Kako to?

Čudno je dirnulo Trobeca, ko je nekega dne
koncem avgusta nenadoma dobil pisemce iz Rad-
nikovine. Ni mogel verjeti sam sebi. Hlastno je
odrezal rebček ter čital, dolgo čital:

„Danes ob peti popoldne na Krvi-
šču rendezvous! Vsa vaša
Anka“.

Hlastno je popadel palico in klobuk ter hitel
v čitalnico, kjer sta se ravno dolgočasila Kožinec
in Solznik z došlimi časopisi. Ko je ustopil, planila
sta mu nagloma nasproti oba, ter mu molila vsak
svoje pismo pod nos

„Danes ob peti popoldne na Krvi-
šču rendezvous. Vsa vaša
Ida“.

„Danes popoldne ob peti na Krvi-
šču rendezvous. Vsa Vaša
Minka“.

nevspehov, takrat postaja „javno menenje“ oster in čisto tudi krivičen sodnik.

Prav, prav lahko se zgodi potem, da boče jelo ugibati tudi tisto sicer toli — najvno javno menenje italijansko, da je prav za prav jako smešna taka uloga političnega nihala, ki omahuje neprestano od ed desne na leve, uloga, nedostojna — mož. In smešnost ubija.

Politiške vesti.

V TRSTU, dne 23. novembra 1897.

Državni zbor. Včeraj je imela zbornica poslancev sejo po dnevi in zvečer in je srečno dovršila podrobno razpravo o predlogih in predlogah radi podpor pokrajinam, ki so trpele bedo po letošnjih elementarnih neizgledih. Čas je že bil zares. Saj ni, Bog ve kaj! Podpore, ki jih dobe posamične pokrajine, bodo komaj kapljica na razbeljeno železo. Svota, določena v podpore, res ni v nobenem razmerju z ogromnimi škodami, ki se jo povzročile letes strašne povodnji in toča. Po nekod so si ljudje komaj rešili nago življenje in pogubilo se je na milijone narodnega premoženja. Drugod, n. pr. v Istri, so ljudje brez vsacega živeža. In ljuta zima je pred durmi. S čem naj se hranijo siromaki, s čem naj se oblačijo, s čem naj plačujejo davke in s čem naj si nakupijo semena za prihodnje setev? Tu bi trebalo vse drugačne pomoči. In vendar pričakuje siromak nestrpnosti najmanjšega daru, avstrijski parlament pa se je pehal skoro tri mesece in ni imel časa, da bi bil dal vsaj ono malo — gladnim. V tem se je pokazala ravno vsa krutost obstrukcije, okamenelost src, ki ne pozna usmiljenja z nikomur.

Včeraj je vendar zbornica storila svojo dolžnost.

Javili smo že, da je zbornica takoj začetkom seje izvolila dr. V. Fuchsa svojim II. podpredsednikom. Zahvalil se je na kratko. Večina je ploskala demonstrativno njegovim besedam, levica je zbežala iz dvorane in tudi Dipauljevci so se odtegnili glasovanju.

Potem se je nadaljevala razprava o podporah. In še v teh zadnjih trenutkih je skušala obstrukcija, da bi zavlačevala. Zahtevala je opetovano, da se konstatuje zakonito število poslancev. Potem so zahtevali razni poslanci, da se povišajo podpore za to in ono pokrajino; prišlo je do spora med socijalnimi demokrati in predsedništvom ter tudi krščanskimi socijalisti in predsedništvom. Par poslancem je predsednik odtegnil besedo, ker so zlorabljali besedo, dano jim za stvarni popravek, da so govorili na dolgo in široko. Zlasti je posl. Šponder srdito napadal žide, označivši jih kakor oderuhe, tatove in sleparje.

Pred zaključkom je prišlo do škandalov, ker je opozicija protestovala viharo, da se na dnevni red prihodnje seje postavi razprava o nagodbenem provizoriju z Ogersko pred zatožbo ministrov. Kričali so vsi vprek. Wolf je grozil, da razbije vse, kar mu pride v roke, ako bo večina nadaljevala svoje postopanje. Toda nič jim ni pomagalo, dotični predlog predsednikov je bil vsprejet z 132 glasovi proti 79. In ko se je razglasil uspeh glasovanja, zakričal je Wolf: „Brutalno nasilje! Bodejte že videli, kaj se zgodi v prihodnji seji!“ O polnoči se je zaključila ta „seja“.

Čisto vino. Besede, katere sta govorila Nj. Veličanstvo cesar Fran Josip I. in minister, grof Goluchowski o splošnem političnem položaju sedanjih dni, so tako jasne in nedvoumne, da jih lahko pojmi vsakikolič kaj misleči državljani.

Že način, kakor je govoril cesar delegacijam, je kazal, da hoče modri naš vladar le jasnost pojmov glede najvažnejših političnih momentov na znotraj države in zunaj njenih mej. Cesar Fran Josip ljubi točnost v stvareh, tičočih se njegove Avstrije, zato tudi ne ljubi dolgih tirad in brezko nečnih govorov, kakor kakošen drugi Njegovih sovremenikov na prestolu, marveč v kratkih, odmerjenih stavkih povedal je mnoge, mnogo. In glavno, kar se nam povedale Njegove besede, je to, da smemo zaupljivo gledati v degledne bodočnosti ozirom na ohranjenje toli potrebnega miru. In v očigled tem mirnim in mogočnim besedam se je pokazalo zopet, kako nizki, kako silni nizki so oni življi, ki so svoje namene pokazali letos v tako ognjušni obliki.

In isto, da si v razsežniši obliki, je povedal tudi grof Goluchowski, minister za vnane stvari, v svojem ekspoziciji. Tudi tukaj je magistrat, sredotočje vsega političnega načrta — mir, mir in zopet mir. Iz vsega tega načrta je jasno razvidno, da je evropski mir mogoč, ako je le količjak dobre volje.

In te volje je menda danes na vseh straneh, kajti vse velevlasti so se zjedini v soglasju, da ima vsaka v svojem notranjem mnogo važnejšega opravila, nego je pridobivanje novih zemlja zunaj dosedanjih mej.

Temu soglasju so pritegnile celo one sile, katere lestežka prenašajo prizadevanjem krivicov minulosti. Seveda: v dosego tega soglasja je bilo treba dobiti zatrtja tudi onih mogočnih činteljev, ki stoje zunaj trozveze. V ta namen se je izvršilo prijateljstvo Avstrije z ogromno Rusijo, se je doseglo soglasje z menenjem Francije. Trozveza, dasi po jedni strani ne kaže podkrepljena po naravnih faktorjih, služi vendar po svoji diplomatiški formi visoki misli ohranjenja miru. Od strani Anglije se ni bati motenja harmonije, da si je politika lorda Salisburyja mnogo pokvarila na Vztočni in tako rekoč pravzročila usodepolni spopad mej Grško in Turčijo. In kar se tiče te poslednje se je dalo dovolj navodil, da sedaj, ob zatonu devetnajstega stoletja, vendar ni več mogoče uganjati s posebnim uspehom politike handžara in jatagana.

In tako bi bila vzvišena naloga vsem soglašujočim državam — uredba notranjih, narodno-gospodarskih razmer in splošni socijalni napredek narodov. Kako malenkostna so nasproti tem orjaškim nalogam ona prizadevanja, ki hote s kršenjem narodnostnih pravic zavirati v državi tudi gospodarski razvoj narodov. Taki življi hote tudi v Avstriji zavirati v narodnem in gospodarskem razvitku delavne in pridne Slované. Pa tudi ta nasprotja se poravnajo, že kažejo vsa znamenja na to: tudi najstrastnejši šovinisti, bodisi na severu ali na jugu države, morajo priti do spoznanja vzvišenih nalog, ki so si jih postavile velevlasti, namreč nalog, da delujejo vsi narodi Evrope za jeden in isti cilj: za ohranjenje miru in plodno razvijanje v narodno-gospodarskem in socijalno-političnem pogledu. To je ono čisto vino, katero sta svojim narodom natočila cesar Fran Josip in minister grof Goluchowski.

Delegacije. Odsek ogerske delegacije za stvari vojne mornarice je imel včeraj sejo. Poveljnik mornarice, admiral baron Sterneck, je izjavil na razna vprašanja, da vojna mornarica vsikdar podpira ogersko industrijo in poljedelstvo. Predlog poročevalca, da se izreče zaupanje poveljniku vojne mornarice za njega uspešno in neutrudno delovanje, se je vsprejel. Kar se dostaje preskrbljenosti z vodo v Pulju, je pojasnil baron Sterneck, da mora mornarica sama skrbeti za svojo potrebo. Ker dosedanja voda ne odgovarja zahtevam, treba nadaljevati z zasledovanjem virov, o katerem se je nadejati ugodnega uspeha.

Zajedno je imel sejo tudi vojni odsek ogerske delegacije. Na dotično vprašanje je odgovoril vojni minister, da ne bi bilo umestno, ako bi se odpravilo drugo leto dejanske službe enoletnih dobrovoljcev, ki niso položili častniškega izpita. To drugo leto da je vzgojevalnega pomena, da se dobrovoljci navajajo na strožje izpolnjevanje svojih dolžnosti. Minister je rekel, da ni res, da bi se o polaganju izpitov delale težave onim, ki ne znajo dovolj nemškega jezika, kajti odgovarja se lahko tudi v materinem jeziku.

Nov slučaj na francosko-laški meji. Kakor poročajo iz Rima, se je pripetil nov obžalovanja vredni slučaj na meji ob naselbini Cuneo.

Dva italijanska lovca sta baje naletela na štiri Francoze, ki so lovili v kraljevem lovu. Dva Francoza sta bila ustreljena, jeden težko ranjen in jeden je utekel. Preiskava se je uvela in italijanske lovce so zaprli. Oni izpovedujejo, da so svarili Francoze, a da so le-ti odgovorili grožnje, da hočejo rabiti orožje. — Ta slučaj je v resnici kočljive naravi.

Politično razmerje mej Francijo in Italijo še ni popolnoma jasno vsled politike Crispiejeve, ki se je hotel vzdržati le s pomočjo nemškega Bismarcka. Prav možno je torej, da ta nejasnost deluje še sedaj in povzroča take dogodke, ki se le pre-pogosto ponavljajo ob francosko-italijanski meji.

Iz Bolgarske. Knez Ferdinand je menda slabe volje. Zlasti je nejevoljen na vlado, ako smemo verjeti današnjim poročilom. O vsprejemu poslancev, ki so mu izročili adresu, sklenjeno od sobranja, je baje na najstrožji način obsojal notranje odnose v Bolgarski. Rekel da je: „Dolati mi veliko krivico, ako menite, da sem jaz odgovoren za dejanja take vlade, ki niti mene ne more čuvati pred grdimi napadi, katerim sem izpostavljen dan na dan“. Nekaterim poslancem da je rekel: „Vem, da me obdolžujejo od izvestnih strani, da sem došel sem, da bi obogatel samega sebe. Ako menite to resno, povejte mi kar naravnost. Jaz sem pripravljen, da takoj zapustim Bolgarsko“.

Da, da: tudi vladarji morajo hoditi včasih po trnjevih potih.

Različne vesti.

Podtikanja iz Nevegamesta. „Slovenski Narod“ od minole sobote je priobčil dopis iz „Nevegamesta“, v katerem čitamo tud nastopne stavke: „Ako bi narodne stranke dosledno napadale (glej „Narodni dom“, dramatično društvo, mestno hranilnica itd.) tržaška „Elinost“ vse to vpoštevala, gotovo bi se premislila dra. Tavčarja zopet napasti... itd.“

Kolikor besed teliko podtikanj. Ni res, da smo mi kedaj napadali rečene narodne ustanove kakor take, pač pa smo dajali prostora možem, o katerih lahko zatrijamo, da so vsaj tako zvesti členi narodne stranke, kakor je novomeški dopisnik „Slov. Naroda“, da se grajali nedostatke. In ravno o intendanci slovenskega gledališča moremo beležiti njej v čast, da je pametno upoštevala marsikaj, kar so rekli naši dopisniki in kar novomeški dopis označa sedaj kakor „napade“ na dramatično društvo.

In že celó tisti naši „napadi“ na „Narodni dom“!! Prišli so od moža, ki ima morda celó več zaslug za narodno stranko na Kranjskem, nego pa novomeški dopisnik „Sl. Naroda“. No, ako je bila ta graja res „napad“ na društvo samo, imamo pa vsaj to tolažbo, da je z nami vred „napadalo“ tedaj vsaj 95 odstotkov naroda slovenskega, vátveči slovensko razumništvo.

Naši „napadi“ na mestno hranilnico ljubljansko pa so prihajali od todi, ker ravno naše ljudstvo tu v Trstu mora občutiti prebitke sleherni dan, ako mora trpeti kdo radi svojih političnih nazorov! Nam ne ugaja nikakor, preliberalni smo za to — čudno, kaj ne: „napadaleci“ na narodno stranko, pa liberalni! — da, preliberalni smo za to, da bi mogli odobravati, da „viši“ kar posezajo takoj po skrajnem sredstvu v slučajih, za katerega je šlo tedaj v mestni hranilnici.

Mi da bi hoteli napadati dra. Tavčarja? Zakaj neki? Saj nam ni nikdar storil kaj zalega. Nasprotno, kolikor vemo mi o dru. Tavčarju, je osebno blaga duša in usmiljenega srca. Vse naše napadanje na dra. Tavčarja se omejuje na to, da lojalno odbijamo načela, o katerih smo prepričani, da so kriva in pogubna. Te svobode si ne damo jemati niti nasproti dru. Tavčarju, niti nasprosti nikomur drugemu!!

Toda, tu je zasnovala vmes svojo igro tudi šegava ironija. Novomeški dopisnik „Sl. Nar.“ da je raznih navedil voditeljem narodne stranke. Sličnih nasvetov smo dajali tudi mi večkrat: zahajajte med narod, ne izogibajte se naroda! A tudi tedaj se nam je odgovorjalo, da „napadamo“, da se utikamo v kranjske stvari itd. Po takem bi morali misliti, da sedaj novomeški dopisnik „Sl. Naroda“ — napada (indirektno sicer, ali vendar) narodno stranko.

Vesta kaj, napravite jedenkrat jasneračune! Čemu to lovenje slepih miši? Povejte nam jasno, naravnost, kakor se spodobi odkritim možem; smo izbrisali iz svojega slovarja pojem slovenske ukupnosti in povrniti se hočemo k staremu označevanju Kranjcev, Štajercev, Korošcev itd. kakor je bilo v navadi v tisti blaženi riba-Fisch in miza-Tisch perijodi. Povejte naravnost, da izvenkranjski Slovenec nima ničesar opraviti na Kranjskem — razun, ako hodi tja kupovat klobase in kranjsko zelje —, povejte, da je tisto navduševanje za vzajemnost slovenskega naroda, katerega akordi so mogočne doneli po slovenskih taborih, bila le odpustna zmota mladih in nezdrelih let; povejte, da Kranjec in Primorec ne moreta imeti ukupnih koristi in da bi bila le gola potrata časa, ako bi si

hotel Kranjec grenit življenja radi tistih tisočev duš stoječih v Trstu in v Istri kraj zavajajočega propada italijanizacije: povejte nam to jasno in brez ovinkov, potem vam prisujemo svečano, da ne bomo nikdar več „napadali“ narodne stranke na Kranjskem. Dokler pa velja našelo, da je blaginja slehernega odlomka naroda odvisna od blagajne ostalih odlomkov in še posebno od odnosov v osrednji pokrajini: dotlej ne zahtevajte od nas, da bi tej ali oni osebi na ljubo le molčali o dogodkih, o katerih smo prepričani, da morajo uplivati najpogubneje na skupnost naroda. Odgovarjajte nam, ako menite, da so naši nazori krivi, ali ne podtikajte nam, da napadamo stvar, ko le grajamo, kakor nam velewa naše prepričanje.

Neverjetno, ali resnično! Da-si navajeni marsičemu, smo vendar strmeli, ko smo izvedeli, da sta upraviteljema občine pomjanske imenovana znani Gugnaz in še bolj znani Bartolich. Vsega bi bili pričakovali, samo tega ne. Prvega je bila odstavila vlada sama, ker je postopal nezakonito, drugi pa je poznan kakor najhujši italijanski agitator in suovatelj vseh spletk proti naši stranki. Kdor je prišel na to misel, da bi se imenovala ta dva moža, moral je vedeti že v naprej, da bo naša stranka občutila ti imenovanji kakor udarec v obraz. Sedaj pa si lahko mislite, da je naše strmenje poskočilo na vrhunec, ko smo čitali v „Istrii“ od 18. novembra 1897 o sejah deželnega odbora istrskega: „Pridrilo se je predlogu c. k. namestništva, da se predsednikom upravnega odbora občine pomjanske imenuje Josip Gugnaz, tretjima členom upravnega odbora pa Anton Bartolich“.

Cesar ne bi bili pričakovali nikdar, nasvetovalo je torej — c. kr. namestništvo!

Člene „Bratovščine sv. Cirila in Metoda“ opozarjamo na občni zbor, ki se ima vršiti prihodnjo nedeljo, t. j. 28. novembra ob 4. uri pop. v slovenski šoli pri sv. Jakobu. Ob enem prosimo odbor, da bi do obnove zbora vsak člen poravnal letnino. Čistih računov in mnogobrojne udeležbe obnove zbora pričakuje Odbor.

Umrl je minolo nedeljo zvečer ob 8. uri v tukajšnji vojaški bolnici kapitan vojne ladije v p. Josip Reznicek pl. Malstatt. Pokojnik je bil v 58 letu svoje dobe in še le dve leti upokojen.

Nj. Veličanstvo cesar je podelil vodji okrajnega glavarstva v Pazinu, namestništvu tajniku Ivanu Sorli, značaj in naslov okrajnega glavarja.

Novi orožniški postaji sti se ustanovili v sv. Nedelji pri Labinu (politiški okraj Pazin) in v Višnjaju (politiški okraj Poreč). Odpravila pa se je postaja v Boschetu pri Trtu.

Komu je mar ljudstvo? „Primorski list“ piše: Posl. Spilčić in Laginja sta stavila interpelacijo do vlade, v kateri zahtevajo od ministerstev, da store potrebo, da bodo domačini — Istrani — dobivali zasluzka na gradnji nove železnice Trst-Kačanar. Italijanski podjetniki hočejo vzeti v delo Furlane, ki so cenejši. Domačini gledali bi lačnega trebuha, kako tujec služi novce v njihovi deželi. Čast skrbnim poslancema! Oci Slovani pa, ki so glasovali za Bartolija, naj vsaj sedaj sprevidijo, koga so izvolili. Da, da! Laška gospoda je ob volitvah bogata obljub, potem pa svojim zapeljancem spleta le — bice.

Skrunitelji tujega imena. Pšejo nam iz okraja sežanskega:

Nedavno je pripovedoval tržaški „Piccolo“: „V Šmarjah pri Sežani se nahaja mala hišica, katere lastnik je kotlar Ivan Povh, bivajoči navadno v Trstu. Njega 56 letna tašča Marija vdova S., prejsnja lastnica tega poslopja, je imela pravico do jedne sobe v tej hiši. Pred časom je dal Povh hišo v najem nekemu Blažu K., ki je finančni stražar v pokoju. Le ta se je ustanovil v tej hiši se svojo soprogo Terezijo in dvema otrokoma.

Rečena ulova Marija S. se je vrnila v nedeljo iz cerkve in je pozdravila družino K.: Hvaljen bodi Jezus Kristus! Toda ni dobila nobenega odgovora. Odsla je v svojo sobo. Videča, da jej sledi mačka, je vskliknila: Žval ima več pameti, nego pa gospodarji! Na to je pa zakričala soproga K.: Čakajte vam že jaz dam pozdrav! Tako vsklikniviši je zagrabila debelo in grčasto palico ter se spustila za starko. Poslednja se je zaprla v sobo s ključem, vsa preplašena. Na to je K. jela nabijati na vrata z vso silo, vsled česar je S., bolj

mrtva, nego živa, skočila k oknu in je jela kričati: Pomagajte, pomagajte! Na to je prihitel soprog razarjena ženske, ki je vskliknil: Dokler je zaprta v sobi, jej ne moremo ničesar. Dosti je. Toda žena ga ni hotela ubogati in je odgovorila: Pojdi proč! Ti je ne smeš umoriti, ker bi zgubil penzijo, jaz pa jo smem! In potem še, v kuhinji, je ponavljala, da bi bila ubila starko, ako bi bila ista izšla iz sebe“.

Potem pripoveduje še „Piccolo“, kako je župan odvel starko iz hiše, kako da družina K. ni hotela izročiti stvari starki, ko je le-ta prišla ponje, in kako je potem starka zbežala iz vasi v Trst k svojim sorodnikom. Tu v Trstu da je pripovedovala tudi, da so jo K. hoteli zastrupiti.

Ne treba praviti, da je to zločin, kar podtika „Piccolo“ rečeni družini K., da je bila ta družina že pod ključem, ako bi bilo resnično tako, kakor je pripovedal tržaški list. G. K. nam je zatrdil tudi osebno, da je drzno zlagano vse skup.

G. K. je šel v uredništvo „Piccola“ prosit, da bi preklicali ono izmišljeno poročilo, kakor je navada poštenim novinarjem. Poštenjaki pri „Piccolu“ pa so mu pokazali vrata, češ: naj pride zvečer. Taki so ti skrunitelji tujega imena.

Imamo jih! Hvala Bogu! Jih že objavljajo laški listi. Tiste „cazonette populari“, namreč za prihodnji predpust. Mi smo že večkrat izrekli svojo sodbo o teh „narodnih popevkih“. V umetniškem oziru: pod vsako kritiko; v moralnem: še nekoliko slabše. — Druzega nimamo reči danes, razum tega morda, da izrečemo svoje začudenje na tem, da se društvo, ki izdaje te „narodne popevke“ še vedno imenuje društvo — umetnikov!! V tem pa je skoro nekoliko humorja.

Koristna ideja. V Biljah pri Gorici se je osnovala „ljudska opekarna“, kateri je pristopilo 40 večinom ubogih, a poštenih delavcev. Sedaj pridno kopajo in pripravljajo ilovico, pomladi pa bodo zidali opekarno. — Ta misel se nam zdi tako pametna, da si ne moramo kaj, da bi je ne pohvalili in stavili pridne Biljce v izglede drugim občanom slovenskim. Kajti domača obrt je oni zaklad, kateri leži še malo dotaknen v neslovenskih. Kakor so si v Biljah zasnovali z lastnim trudom, brez denarja tako rekoč, vir, iz katerega bodo zajemali del blagostanja, tako bi lahko storili tudi po drugod. Dovolj se še nahaja stvari za domačo porabo, kakoršne bi se lahko izdelovale samostojno, mej ljudstvom samim in katere bi dvignile blagostanje znati endi, kjer ne daje zemlja toliko, da bi ljudje mogli pošteno izhajati ob njenih pridelkih. Morda jemljejo v poštev te naše besede naši revniši rojaki in si stavijo v izglede marljive Biljce.

Odpusti na zemljarini in hišarini. Vladna „Wiener Abendpost“ je priobčila tabelo o odpustih na zemljarini in hišarini, kateri odpusti se dovoli deželam za to, da ne bodo dobivale deželnih doklad na davek o osebni dohodarini. K tem svotam je prišteti še 3 milijone goldinarjev, katere je odkazati deželam po proračunu za leto 1895.

Po tem proračunu odpade na Trst:

Odpust na zemljarini	1.768 gld.
Odpust na hišarini	182.073 gld.
Delež na odkazanih 3 mil. deželam	58.003 gld.
Skupaj	191.843 gld.

Na Istro odpade:

Odpust na zemljarini	28.998 gld.
Odpust na hišarini	23.285 gld.
Delež na odkazanih 3 mil. deželam	21.711 gld.
Skupaj	73.994 gld.

Na Gorico in Gradiško odpade:

Odpust na zemljarini	29.346 gld.
Odpust na hišarini	22.302 gld.
Delež na odkupnih 3 mil. deželam	18.396 gld.
Skupaj	70.044 gld.

Skupna svota na odpustih in deležih za vse dežele znaša

na zemljarini	3.484.828 gld.
na hišarini	3.623.425 gld.
odkazani deleži	3.000.000 gld.
Skupaj	10.108.253 gld.

Za cerkvico sv. Cirila in Metoda, ki se zida v Padričah, v proslavo petdesetletnice Njegovega Velikaanstva cesarja Frana Josipa I., so darovali nadalje v Borštu: Ivan Žerjav 50 novč., Jože Peteros 50, Anton Bezeg 50, Ivan Kosmač 50, Jože Kosmač 50, Franjo Cveji 1 gld. Mihael Žerjav mlinar, 1 gld., Helena Peteros 30, Peter Kosmač 30,

Valentičeva družina 30, Anton Kosmač 20, Anton Peteros 20, Marija Zobec 20, Anton Peteros 20, Anton Zobec 20, Marija Verne 1 gld., Marija Janšer 1 gld., Mihael Žerjav 20, Juri Grabec 20, Rovinski 1 gld., Ivana Brnetič 12, Anton Žerjav 10, Mihael Kosmač 10, Ivan Grajšak 10, Anton Žagar 10, Anton Peteros 10, Peter Peteros 10, Janez Marc 10, Blaž Žerjav 10, Mihael Marc 10, Anton Ražem iz Gročane 50 novč., Gašper Kuret iz Rimanj 50, Marija Zadnik iz Materije 20, Mihael Zobec iz Boljuna 20, Martin Čjač 10, Ivan Zobec 20, oba iz Jezera. Skupaj 12 gld. 52 novč. Prej nabranih 150 gld. 60 novč. Skupaj torej 163 gld. 12 novč. Posebno hvalo izrekamo vrlim dobrotnikom v tužni Istri. Naj bi posnemali njih izpled oni, ki loža dajo. Nadalje darove sprejema Odbor.

„Narodna misao“. Kakor čujemo, nameravata hrvatska rodoljuba dr. Erazem Barčić in dr. Fr. Potočnjak izdajati nov list pod naslovom „Narodna misao“. List bi izhajal trikrat na teden in bi v narodno političnem pogledu zastopal misel narodnega zedinjenja Slovencev, Hrvatov in Srbov.

List s tako podlago v programu svojega delovanja bi mogel zares zelo uplivati v gori navedenem smislu.

Zopet pretepi v Gradcu. Iz Gradca poročajo: V soboto dne 20. t. m. je imela krščansko-socialna zveza svoje zborovanje v gostilni „Sandwirth“, na katerem zborovanju je govoril tudi državni poslanec Axmann.

V sosednih prostorih se je nabralo mej tem velike število socialnih demokratov, ki so hoteli motiti zborovanje razgrajanjem in zabavljanjem. Policiji se je posrečilo steer, da je pregnala nemirneže iz notranjih prostorov, a pričela se je pravcata rabuka na cesti. Ker policija ni bila kos masi razgrajaleev, je moralo priti vojaštvo, ki je takoj rabilo orožje. V spopadu vojaštva in policije z izgreduki je bilo ranjenih pet stražnikov, dva njih sta bila celo težko ranjena. Težko ranjeni so bili ondi štirje delavci, jednemu je bodalo prebodo stegno. Le ta je umrl kmalu za tem. — Zaprl so več delavcev. Za nedeljo je bilo napovedanih dvoje soc. dem. zborovanj; jedno je prepovedala oblast z ozirom na dogodke od sobote zvečer.

Samomor v vojašnici. Toda na tem samomoru v vojašnici je najlepša ta, da ni bil vojak, ki je položil roko nase, ampak — ženska. Včeraj zjutraj je prišlo v vojašnico v ulici Fontana mlado brhko dekle. Vprašalo je po naredniku D. Sestala sta se v njega sobi in govorila mnogo in — očitala. Prav za prav je bila le ona, ki je očitala. Zakaj? Tega ne treba praviti. In potem se je hitro razvijala zaloigra. Najprej je padla v omedlevo, kakor je že tako stara navada žensk, ki so — bile ljubljene. Potem je poslala „bivšega“ po čašo vode. In mej tem, ko je odšel on, dastori to delo vsmiljenja, je — počilo v sobi. Drugo si lahko mislita: ležala je na tleh in v rokah je tiščala samokres — a bila je mrtva. Mislite si morete, v kakem položaju je bil „bivši“. In potem se je vršilo, kar zahteva zakon v takih slučajih. Našli so pri njej bankovec 10 gld. Truplo so preveli v mrtvašnico pri sv. Justu.

Tri zlate poroke na jeden dan in v eni vasi, to je že nekaj posebnega. In to čudo se je zgodilo dne 7. t. m. v Dobravi nad Ljubljano. Odi so omenjenega dne praznovali zlato poroko zakonski Osredkar, Paklaj in Kovač. Vseh šest zakonskih šteje ukup 455 let

Kralj in dvojoj. „Kat. Dalmacija“ objavlja zanimivo pismo iz 17. stoletja, katero je baje pisal Kristijan IV. kralj danski, švedskemu kralju Karolu IX., ko ga je ta pozval na dvojoj. Pismo se glasi: „Mi, kralj danski, naznanjamo Tebi, kralju švedskemu, da smo prejeli Tvoj nesramni list. Da nam nudiš dvojoj, je naravnost smešno in nam priča, da za Tvoje možgane še niso minili pasji dnevi. Svetujemo Ti, da pokličeš zdravnika, ki naj ti malo uredi možgane. Sram Te bilo, norec stari! To je naš odgovor. Dano v mestu Kalmaru, 14. avgusta, 1611.“ — Kaj je odgovoril na to Karol švedski, ni znano, moderni naši dvobojcniki pa bi rekli najbrže, da Kristijan ni imel — „korajže.“

Samomor starčka. V Vukovarju na Hrvatskem se je ustrelil 70letni sodar Štefan Ditrich. Uzrok samomoru je neznan.

Društvo za gradnjo hotelov in zdravilišč v Dalmaciji. Pod vodstvom grofa Harracha se je ustanovilo društvo, katero bo gradilo hotele in zdravilišča v Dalmaciji. Ker je grof Harrach Slovan, Oeh, bo to društvo izvestno delovalo na to, da ostanejo podjetja vedno v narodnih rokah. Za prvo doznajemo, da je odločilo društvo, da morajo biti vsi napisi na društvenih stavbah najprej v hrvatskem jeziku. — Tako je prav.

Momsen opovan. Nedavno temu smo poročali, da je bil Momsen „okrcan“, danes pa zamoremo poročati, da je ta velenjeni German tudi že opovan. Češki pesnik Antonin Sovas je zložil pesem Momsenu, v kateri pesmi goreče protestuje proti nezastisljivemu razžaljenju češkega naroda. Vsa globoka ogorčenost pesnikove duše se zrcali v tem protestu. Momsen ter žnjica tudi njegovi somišljeniki morajo povestiti svoje „butice“ v sramu, ko jim pride pred oči nemški prevod te pesmi, ki se je tiskal v številnih iztisih.

Ne pijte špirita! V Vikrah pod Šmarno goro je neki stari žganjepivec žalostno končal svoje življenje, ker si je hotel „privoščiti“ jedenkrat v polni meri sladkosti žganjepitja. Najprej ga je popil pol litra v prodajalnici, tega je plačal; ko pa se je prodajalnik odtegnil za hip iz prodajalnice, pouzmal je pijanček še cel liter špirita ter šel z njim na plano, kjer si ga je privoščil pošteno merico. Drugo jutro so ga našli mrtvega, kri mu je še vrela iz ust. — Ta slučaj bodi v izgled onim nesrečnejšem, ki nimajo nikoli dosti te žgane pijače!

Napad na Italijane v Braziliji. Iz Rio de Janeiro poročajo, da je 40 ljudi iz države Minas Geras prodrl v državo Espirito Santo in napadlo italijansko naselbino. Ubili so 6 Italijanov, 4 pa ranili. — Vzroki temu napadu niso navedeni, pač pa si lahko mislimo, da so podobni onim po drugod.

Nikjer jih ne marajo, zato nabira italijanski slepar iz Vidma raje slovenske kmete za Brazilijo, nego bi pobiral izstradance iz lastne domovine, kjer bi jih našel toliko tudi brez okrožnic.

Kako ameriški listi tirjajo svoje naročnike. Izdajatelj nekega amer. lista piše svojim naročnikom: „Ako veste, kar bi bilo zanimivo vedeti in kar bi tudi mi radi vedeli in o čemer veste, da mi ne vemo, dajte nam vedeti, da bomo vedeli: kdaj mislite plačati svojo naročnino?“

Orjaško ribo so vjeli srbski ribiči v Donavi blizu Oršove. Riba tehtala 198 kilogramov in ima 27 kilg. kavičara. Vredna je 400 glđ.

Nesreča v cirkusu. V Bruslju se je pripetila v cirkusu velika nesreča. Neka dama od cirkusa je stopila v kletko, kjer so bili zaprti levji. Levinja je skočila na žensko in jo je razmesarila tako, da je umrla vsled tega.

Vseučilišče zatvorili. V Paviji na Laškem so povodom otvoritve šolskega leta zabranili vseučiliščni profesorju Pasquatu slavnostni govor, ker je profesor nepriljubljen dijakom. V sled tega se je zaprl vseučilišče.

Topovi brez ognja in poka. Neki francoski častnik, polkovnik Humbert, je izumel top, s katerim se bo dalo streljati brez ognja in poka. Francoska vlada je dala poskusiti ta top in poskušnja se je obnesla povojno. Vojno ministerstvo namerava zaresno lotiti se te stvari.

Koliko stane uprava jednega parnika. Neki ameriški list je izračunal, da stane parnik, ki vozi od Hamburga v New York, v teku jednega tedna nič manj nego 100.000 glđ., ako se zračunijo vse potrebine in plače služavkov na parniku.

Narodno-gospodarske stvari.

V seji zbornice poslancev dne 19. t. m. je prišlo na razpravo vprašanje o elementarnih negotovostih in bedi, nastali zlasti vsled povodnji. V tem pogledu je pojasnjeval poljedelski minister grof Ledebur svoje menenja, kako bi se mogli zavarovati tehničnim putem proti takim nezgodam. Zlasti, kar se tiče povodnji, je dejal minister, da se je zgodilo še vse premalo v preprečevanje nesreč, kakoršne povzročajo povodnji, podobne letošnjim v severnem delu Češke. V prvi vrsti da treba gledati na to, da se napravi bran proti hudournikom. Hudourniki izgubljajo svojo uničujočo silo, ako se jih ogradi, ali obzida na krajih, kjer poplavlja nižine.

Kjer keli se je omenila taka naprava, je povsod pokazala svoje korist. Isto tako je treba misliti na napravo rezervirjev (nabiralnikov vode) t. j. tolmunov, v katere naj bi se hitro odtekalo vodovje ob povodnjah. Tudi v tem obziru se je pokazalo že, da je bila pomoč nagla, kjer se nahajajo taki rezervarji. Toda vse premalo se gleda na to stvar v krajih, kjer uplivajo povodnji pogubonosno na polja, travnike in človeške naselbine. Na to se bo moral jemati več ozira v bodoče in bo tudi vlada delala na to, da se zadeti tej potrebi. Minister se je dotaknil o tej priliki tudi vprašanja pogojzdoganja golih zemlja v onih krajih, kjer so povodnji na dnevnem redu. Sicer imamo že zakon v tem pogledu, ki pa se premalo upošteva na raznih krajih monarhije. Ako bi se upošteval, morali bi zlasti v sedanjih časih, ko se je leena obrt povzdignila na skoro nennaraven višek, gledati na to, da se posekani gozdi hitro nadomeste z novimi nasadi in bi se tako zabranjeval vsaj deloma uničujoči upliv povodnji. Govor ministrov je napravil najboljši utis, ker je pokazal, da minister obrača podvojeno pozornost na javni blagor prebivalstva v tem pogledu.

Najnovejše vesti.

Dunaj 23. Danes so pričele konference avstrijskih škofov.

Dunaj 23. Proračunski odsek avstrijske delegacije je prišel danes dopoldne posvetovalje o proračunu ministerstva za vnane stvari. Dosedaj so govorili delegatje dr. Stransky, dr. Gross, dr. Kaizl in Kaiser.

Opatija 23. Ban hrvatski, grof Khuen-Hedervary, je došel sem in ostane tu več dni.

Madrid 23. Ministerski svet je odobril načrt, o samoupravi Kube in Portorico, vprašanje o samoupravi carine je odložil na danes.

Trgovinske brojavke in v banki. Navedeni so vrednosti. 13.90 do 11.92%. Za notranji trgovini: Centrifugal f. 36.50 Concoasse f. 37. Cetrovali f. 37.75 v glavah f. 38.25. — Savre. Kava Sant-a good average za nov. 34.50 za mare 35. — Bembura. Santos good average za december 27.50 za mare 28.25 za maj 28.75 za september 29.50 mirno.

Dunajski borza 23. novembra 1897	danes	včeraj
Državni dolg v papirju	102.40	102.40
„ „ v srebru	102.40	102.35
Avstrijska renta v slatu	122.70	122.80
„ „ v kronah	102.30	102.30
Kreditna akcija	354.75	355. —
London 10 let.	119.85	119.80
Napoleon	9.53 1/2	9.53 1/2
20 mark	11.77	11.77
100 frank	45.30	45.32 1/2

Spiritus sinapis compositus
ALGOFON.
Jedino sredstvo proti zobobolu, revmatičnemu glavobolu, migreni itd.
Steklenica z navodilom stane le 20 nđ.
ter se dobiva jedino le v lekarni
Praxmarer (Ai due Mori.)
TRST — Piazza grande — TRST.
Paziti na ponarejanje.

Moji izdelki
so pripeznani kakor dobri in v cenol Remont. iz niklja teče 23 ur, glđ. 3.60. Remont. srebrn so zlatim obrezkom 6 glđ. Budilnik-anker I vrste ki sveti od glđ. 1.60. — Regulatorji v orehovi emarici od glđ. 4.50 naprej. Cenik se 500 slikami gratis in franko. Kar ne ugaša se zamenja ali vrne znesek.
Evg. Karacker
tvorica žepnih ur, razpošiljalni obrt in liferant društva uradnikov za posestva.
Bregenz am Bodensee N. 479. — 2 leti garancije.

Tiskarna Gutenberg
tiskalnica ces. kralj. univerzitetne tiskarne „Styria“
13 Sackstrasse — GRADEC — Sackstrasse 13
TOVARNA ZA OBRTE IN CONTO - KNJIGE
zistema „Patent Workmans Chicago“
Raztrirni zavod — Knjigovezstvo.
priporoča se za prijazne naročbe se zadržim primernih cen in točne postrežbe.
Izdelovanje vsakovrstnih tiskovin kakor: časnikov, reketvorov v vsakem obsežu, brešur, plakatov cenikov, računov, memorandov, okrožnic, papirja za liste in zavitek z napisom, naslovnih listkov jedilnih list, pavabil itd. itd. — Bogata zaloga glavnih, Conto-Corrent-knjig, Saldi-Conti, Fature Debitoren, Creditoren, Cassa-knjig, Strazza, Memorial, Journalov, Prima-note, odpravnih, menjilnih časo-zapadlih in knjig za kopiranje, kakor tudi vseh pomožnih knjig, potem raztrirnega (rtanega) papirja, Conto-Corrent, svilenega papirja za kopiranje, listov iz kavčeka za kopiranje, skledic iz cinka za kopiranje itd.
Za naročbe in nadaljnja pojasnila obrniti se je do glavnega zastopnika
Trst, Via delle Acque 5 — **ARNOLDO COEN** — Via delle Acque 5 Trst

Zobobol olajšujejo
obne kapljice lekarnja Piccolija v Ljubljana
(Dunajska cesta)
katere se bile odlikovane s Najvišjim priznanjem Nj. c. in k.
Vis. projasne gospe prestolonaslednice-udove nadvojvodinje
Stefanije
Steklenica velja 20 kr.

Moj Voltov križ je napravljen sedaj tako, da prekaša prve aparate glede električne moči in magnetičnega učinka. Dokazano je, da ima 0.78 voltov moči.

Prosim, pošljite mi nemudoma dva nova Volta-križa. Čutim se popolnoma zadovoljno, brezopasnih noči nimam več.
Regina Rick.

Dunaj I. Wildpretmarkt št. 3 „Rother Igel.“
Očividni svedok velikega in naglega vsehpa Voltavega križa prosim, da mi pošljete nemudoma jednega.
Fran Steiger.

Dunaj XIX. Döbling, Billrothgasse 55.
Prejel sem poslano ml 2 križa in čutim, da so se bolečine močno zmanjšale. Do sedaj mi ni pomagalo nobeno sredstvo in zahvaliti morem Bogu in Vas, da se počutim bolje.
Fran Janousek, glavni vrtnar.

Elektro Voltov Križ

Vsem šibkim osebam ne more se zadostno priporočati nošenje „Voltavega križa“, kateri laži živce, obnovlja kri in ki je pripoznan svetovno kakor neprimerljivo sredstvo proti sledečim boleznim: trganju, revmatizmu, nevralgiji, šibkosti živcev, nespečnosti, mrzlim rokam in nogam, hipohondriji, bledoti, nadihu, otrplosti, krčev, močenju postelje, kužnim boleznim, hemoroidom, bolečinam v želodcu, influenci, kašlju, gluhosti, brenčanju v ušesih, glavobolu, zobobolu itd. Nesamovoljna zguba življenske moči, nezmožnost in oslabeost leži se tudi z vedno nešo Voltovega križa.

Zene in deklice morale bi v kritičnih perijodah nositi Voltov križ, ker olajšuje bolečine in njega električni upliv obvaruje slabih nasledkov, kateri so uničili v tej novarni dobi že toliko mladih življenj.

Cena 1 glđ. 80 nđ. kemad.

Ako se dopošlje 2 glđ. (tudi v znakmah), dobi se carine prosto.

Proti povzetju 20 nđ. več. — Pristen samo pri **L. EPSTEIN, kemiku v Draždanih (Dresden)**
A. 16.

Dopisuje se v vseh jeziki.

Zaloga v Trstu: lekarna Praxmarer Piazza grande.
„ v Pulju „ I. Carbucicchio.
„ v Trient-u „ Santoni.

Pravi trpotčev sok je jedino oni, kateri se pripravljajo v lekarni k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjski trg št. 20.

Trpotčev sok nepresežno deluje pri vseh prehlajenjih sopnih organov, ter je najbolje sredstvo za prsni katar, kašelj, prsobil, hripavost in vrtinobol. Tudi zastarani kašelj se s tem zdravilom v najkrajšem času odpravi; bolniki dobijo tek za jelo, lahko spijo in na ta način hitro okrevajo. — Izmed mnogih zahval spominjam tukaj samo ono:

„Velecenjeni gospod lekarniki!

Pošljite mi štiri steklenice vašega izvrstno delujočega trpotčevga soka; potrebujem jih za moje poznanec. Jaz sem od dveh steklenic od nesnosnega kašlja popolnoma ozdravel. Hvala Vam. Priporočil bodem ta zdravilni sok vsem prsobilnim. S spoštovanjem — Rudolf Ausim. Na Dunaju, 20 marca 1897.“

Pazi naj se torej, da je na vsaki steklenici vstavljena znamka t. j. slika bana Nikole Zrinjskega, kajti samo je oni pravi trpotčev sok, kateri to varstveno znamko nosi. — Cena steklenice s točnim opisom je 75 nđ. — Razpošilja se vsaki dan pošto na vsa mesta in sicer proti predplačilu (priračunavši 20 nđ. za zametek) ali pa po poštne povzetju. — Ceniki raznovrstnih domačih preskušanih zdravil razpošilja se na zahtevo zastopnj in poštne prosto. Lekarna k Zrinjskemu, H. Brodjočin, Zagreb, Zrinjskega trg št. 20.